№ 70. Piątek 25. Marca 1864. Rok wydania 54.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

# GAZETA LWOWSKA.



## Część urzędowa.

**Wiedeń**, 22go marca. Dnia dzisiejszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XIII. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Tenże zeszyt zawiera:

Nr. 27. Oświadczenie ministeryalne z 16. stycznia 1864, względem umowy między c. k. rządem austryackim i kr. pruskim co do poparcia służby bezpieczeństwa w okręgu granicznym obu państw, i wzajemnego udzielania sobie pomocy przy wypadkach elementarnych.

(Według protokołu ddto Berlin 1. marca 1864 wymienione za podobne oświadczenie król. pruskie ddto 27. lutego 1864 i dzień 1. kwietnia 1864 ustanowiono do wejścia umowy w moc obowiązującą.)

Nr. 28. Rozporządzenie ministerstw stanu, sprawiedliwości i policyi z 10. marca 1864, względem potrzebnych do przeprowadzenia ustawy z 22. października 1862, Nr. 72 Dz. U. P. postanowień względem uzdolnienia do wykonywania urzędu sędziowskiego przy przestępstwach przydzielonych c. k. władzom policyjnym do badania i ukarania; ważne dla Czech, Dalmacyi, Galicyi z Krakowem, Austryi powyżej i poniżej Anizy, Salcburga, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny, Morawii, Szlaska, Tyrolu, Vorarlberga, Gorycyi i Gradiski, Istryi i miasta Tryestu z obwodem.

Nr. 29. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 10. marca 1864, względem zastosowania ustawy z 13go grudnia 1862, względem ekwiwalentu należytości od akcyjnych i innych zarobkowych stowarzyszeń.

Nr. 30. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 18. marca 1864, względem utworzenia finansowej władzy krajowej dla Bukowiny.

## Część nieurzędowa.

*Lwów, 25. marca.*

*Wiener Abendpost* z 23go marca pisze: „Warszawski rząd narodowy dał znowu znak życia po długiem milczeniu. Dnia 18go b. m. ukazała się proklamacya „rządu narodowego“ do Europy, wymierzona głównie przeciw rządowi austryackiemu i ogłoszonemu w Galicyi stanowi oblężenia. Rząd narodowy *nie zaprzecza*, że *ostatecznym celem powstania jest przywrócenie Polski w granicach z r. 1772*, jednak nie przyznaje wcale, jakoby zmierzał osiągnąć ten cel w austryackiej części Polski przemocą oręża. Raczej ma on nadzieję, że wypadki w Europie same sprowadzą ten rezultat. (!) — Rząd austryacki — tak rozprawia ten dokument — stawiał zawsze, pomimo początkowego spółdziałania z mocarstwami zachodniemi, wszelkie możliwe przeszkody powstaniu, chwytał i karał ochotników idących do Królestwa. Teraz zrzuciła Austrya maskę, ogłaszając w Galicyi stan oblężenia, który jednak de facto dawno tam już istniał. Na „wymówkę rządu austryackiego“, że stosunki Galicyi stały się nie znośnemi dla prawowitego rządu na własnem jego terytoryum, można odpowiedzieć, że Austrya *niemoże Galicyi nazwać prawnie swoją własnością*. Święte przymierze jest bez wątpienia znowu przywrócone, i tylko ten nie widzi tego, kto nie chce widzieć.“ W tym duchu rozprawia proklamacya dalej. Co do Rosyi, niezbywa w tym dokumencie na zwykłych skargach na barbarzyństwo i nadużycia władzców. — Pod względem nowych carów włościańskich zwraca on uwagę na to, że hasło rządu rosyjskiego jest czysto socyalistyczne. W tej mierze dzierżą Bergi, Annenkowy i Murawiewy sztandar swego zmarłego pana i mistrza Mikołaja 1. Także na Prusy uderza gwałtownie ten dokument rewolucyjny.

Ale takie manifestacye rządu nardowego, jak obecna, mogą zaprawdę tylko przyczynić się do uzasadnienia i usprawiedliwienia smutnych środków, których musiano użyć w Galicyi. Rządowi austryackiemu były te zapatrywania się znane rzeczywiście od dawna.

Z Krakowa donoszą *Jener. Kor.*, że tamtejszej władzy bezpieczeństwa powiodło się odkryć drukarnię tak zwanego rządu narodowego, i w nocy z 22. na 23. b. m. uwięzić samego drukarza, przeciw któremu istnieją w tym względzie stanowcze dowody. Aresztowanego oddano przynależnemu sądowi wojennemu.

Temu samemu dziennikowi piszą z nad niższego Dunaju, że Klapka i Türr znajdują się rzeczywiście w Księstwach naddunajskich. Faktowi temu, — który zresztą także z innej strony potwierdzają —, zaprzeczano gorliwie z przyczyn łatwych do pojęcia; tymczasem stoją już rzeczone znakomitości rewolucyi na czele uorganizowanego ruchu. Związek jego z przesileniem, które zbliża się nieustannie i zagraża stosunkom istniejącym w Księstwach naddunajskich, nieda się wcale zapoznawać.

*Duński* dziennik *Berlingske Titende* z 21. b. m. donosi, że rząd nie przystał na zawieszenie broni. Opuszczenie pozycyi dyppelskiej nie może być równie jak stan teraźniejszy w żaden sposób postawą zawieszenia broni.

Z Sztokholmu otrzymała *Jen. Kor.* list, z którego przytacza następujący ważny szczegół: W mowie, którą zagajony został Storthing norwegski, oświadczył Król *Jan*, że żąda od Norwegii tylko tej samej swobody działania, jaką przyznała mu już Szwecya. Przytem wspominał Król o mogących nastąpić wypadkach, któreby bez wątpienia wymagały ofiar obudwu narodów.

**Lwów**, 24. marca. Wojna z Danią głównym jest jeszcze wypadkiem w dzisiejszej polityce europejskiej. Rząd duński podobno odrzucił, a przynajmniej dotąd nie przyjął proponowanej konferencyi z zawieszeniem broni, na które dwa wielkie mocarstwa niemieckie, w chęci zatamowania rozlewu krwi zezwoliły. Nalegania ministrów angielskich, którzy szczerze pracują w interesie utrzymania pokoju europejskiego, dotąd nie odniosły w Kopenhadze pożądanego skutku. Dania trwa w uporze, trwa w zaślepieniu, które drogo opłacić będzie musiała. Los szańców dyppelskich, los Frydercyi, nie może być dla nikogo wątpliwym; warownie te padną pod bohaterskiem wysileniem armii sprzymierzonej; wcześniej cokolwiek lub późniéj, los ten ich nie minie. Czyli zaś Dania, nawet po upadku ostatniego tego przedmurza, skłoni się do przyjęcia cięższych naturalnie warunków pokoju, niżeli te, które jej dwa wielkie mocarstwa dziś jeszcze stawiają, tego przewidzieć zaiste nie można. Zdawałoby się, że w Kopenhadze władza wysunęła się z rąk Króla, z rąk ministrów, słowem z rąk ludzi myślących i idee polityczne mających, i że wszystko dzieje się tam pod wpływem zfanatyzowanego gminu, o którego zaciekłości świadczą napady w Veile w Jutlandyi na wojska sprzymierzone. Bo postępowanie rządu duńskiego w obec szlachetnego umiarkowania sprzymierzonych mocarstw, niczem usprawiedliwić się nie da. Dania nie ma żadnego widoku obcej pomocy; gabinet londyński znuży się w końcu odrzucaniem rad swych z najszczerszej chęci wypływających, i zostawi Danię własnemu jej losowi, który sobie zaślepieniem swem sama zgotuje. Opozycya w parlamencie angielskim nastaje wprawdzie żywo na postępowanie ministrów, zarzuca im słabość i miękkość, boleje nad utratą znaczenia i wpływu dumnego dawniej Albionu, ale to wszystko czcze deklamacye, bo żaden z jej członków nie śmiał wystąpić z jawnem sformułowaniem wniosków wojennych. Naród angielski nie chce wojny, nie dba o błyskotki próżności jego narodowej schlebiać mogące; pragnie on utrzymania pokoju i błogosławieństwa, które li tylko z ustalonego pokoju wypłynąć może. *Times* przeważny ów organ City londyńskiej, w każdym z swych numerów głosi takowe usposobienie i występuje w jego obronie, przeciwko krzykaczom, którzyby klęski i pożogi wojenne wywołać chcieli. Bez współdziałania zaś Anglii, żadne inne mocarstwo nie miesza się w spór obecny duńsko-niemiecki. Wojna więc trwać będzie może jeszcze czas dłuższy, pochłonie liczne może jeszcze ofiary, ale w żadnym razie Europa nie wstrząśnie. Przewidzieliśmy to niejako, bo na samym początku zatargów z Danią przed rozpoczęciem jeszcze kroków wojennych, w dzienniku naszym jawnie to wypowiedzieliśmy, ze zdaniem naszem Anglia poza dyplomatyczną interwencyę w sprawie duńskiej nigdy się nie posunie, tem samem zaś sprawa ta nie wyjdzie z lokalnych swoich rozmiarów. Jeden tylko wypadek z wojny duńskiej wykluć się mogący mogłby sprowadzić groźniejsze europejskie zawikłanie. Mara skandynawizmu jest podobno na dnie szalonych agitacyj, pospólstwo kopenhagskie do sza-

lonego oporu podżegających. Dania zlaćby się miała z Szwecyą i Norwegią w jedno państwo północne unią kalmarską przypominające. Obrót taki sprzeciwiałby się wyraźnemu interesowi Anglii a nawet i Rosyi, i dla tego obawiać się go nie można. Przypuściwszy nawet, że Król Chrystyan IX. nie miałby dość siły do zgniecenia rewolucyi wprost przeciwko niemu i jego dynastyi wymierzonej, to wątpliwości nie ulega, iż z jednej strony Anglia, widząc własny swój interes widocznie zagrożony, użyczyłaby mu skwapliwej pomocy do stłumienia rewolucyjnego wybuchu, zdrugiej zaś strony Anglia wspólnie z Rosyą nie dozwoliłyby Królowi szwedzkiemu wystąpić w roli, któraby mogła zniszczyć obecny stosunek równowagi europejskiej. Szwecya zaś w zanadto żywej musi mieć pamięci klęski, które z powodu nierozważnych wojen w przyszłym już i obecnym nawet wieku poniesła, ażeby odważyć się miała na wywołanie zatargów, któreby niepodległości i bytowi jej zagrozić mogły. Lud w Sztokholmie burzy się wprawdzie i marzy o czynnem w obronie Danii wystąpieniu, ale ministrowie królewscy, ludzie rozważni i doświadczeni powstają przeciwko wszelkim wybuchom szału i namiętności, i spodziewać się można, iż w danym nawet razie zdołają utrzymać w karbach porządku i uległości burzliwe żywioły, któreby pokojowi europejskiemu zagrażać mogły.

## Monarchia Austryacka.

**Brzeżany**, 20. marca. *(Obywatelstwo honorowe.)* Dnia wczorajszego burmistrz tutejszy z liczną deputacyą tutejszego wydziału gminnego, w której wzięli udział najznakomitsi obywatele chrześciańscy i izraeliccy, wręczył dotychczasowemu komendantowi placu, a obecnie komendantowi obwodu, panu majorowi Józefowi Mossing, dyplom na honorowego obywatela naszego miasta, a to w dowód uznania zasług, które ten powszechnie szanowany mąż zjednał sobie przez wieloletnią troskliwość o interesa gminy. Pan major dziękując z wzruszeniem, wyraził nadzieję, że lojalne usposobienie naszego miasta ulatwi mu teraźniejsze trudne zadanie.

Godzi się wspomnieć tu, że wybór pana majora na wojskowego komendanta tutejszego obwodu, był powszechnie bardzo dobrze przyjęty, albowiem tenże przy dokładnej znajomości stosunków będzie mógł spełnić swoje trudne zadanie równie z energią jak z roztropnością.

**Czerniowce**, 19. marca. *(Obrady sejmowe.)* Na 6. i 7. posiedzeniu sejmu bukowińskiego załatwiona została ustawa o konkurencyi względem gościńców krajowych. Debatowano przytem nad drugą ważniejszą różnicą między wnioskami mniejszości wydziału krajowego a wnioskiem rządowym co do utworzenia i składu komitetu gościńców. Wniosek rządowy powiada: „dla każdego gościńca konkurencyjnego będzie ustanowiony osobny komitet, który będzie prowadzić nadzór i administracyę przynależnego gościńca, a który ma składać się z najwyżej opodatkowanych właścicieli wielkich posiadłości gruntowych w okręgu konkurencyjnym i z 5 do 9 członków, obieranych przez obowiązane do konkurencyi gminy miejscowe i obszary dworskie na sześć lat.“ Temu sprzeciwiają się *Simonowicz* i *Petrino*. Pierwszy sądzi, że ludność nie posiada jeszcze dostatecznego stopnia oświaty, by mogła strzedz należycie tak powszechnego interesu publicznego, jaki stanowią gościńce; gościńce są podług powszechnego kodexu cywilnego dobrem publicznem, a nawet podział członków komitetowych byłby niesprawiedliwym w stosunku do ciężarów. Wniosek mniejszości żąda, „ażeby dla każdego politycznego powiatu urzędowego ustanowiony został komitet, któryby miał siedzibę swoją w miejscu władzy politycznej i w miarę liczby ludności powiatu składał się z 5 do 9 członków.“ *Mikulitsch* wykazał, że komitet taki kosztowałby rocznie 3000 złr. Wniosek rządowy został przyjęty.

Do ostatniego paragrafu zaproponował deputowany *Hormuzaki* dodatek: „ażeby istniejące ustawy tak długo były wykonywane, dopokąd niebędą wydane ustawy krajowe, które ureguluja podział gościńców na rozmaite kategorye.“ *Petrino* utrzymuje, że dzisiejszy stan niejest żadną ustawą uregulowany. *Wojnarowicz* pyta, które z dawniejszych ustaw miałyby obowiązywać dalej w takim razie, kiedy nie ma żadnych? — Wniosek *Hormuzakiego* upadł. — Po przyjęciu ustawy przy trzeciem odczycie przystąpił *Issetscheskul* do umotywowania swego wniosku względem „wezwania rządu, ażeby wniósł ustawę co do poboru i rozkładu podatku zarobkowego i dochodowego od towarzystw akcyjnych.“ Mowca skreślił historyę powstania tego wniosku i zwracał uwagę na to, że przy bliskiej budowie kolei miałaby taka ustawa znaczenie także dla Czerniowiec. Wniosek ten poparty bardzo licznie oddany został komitetowi złożonemu z 7 członków. Poczem odroczył się sejm z powodu świąt wielkanocnych do 31. marca.

**Wiedeń**, 23. marca. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* *Najjaś. Państwo* kazali oświadczyć komitetowi, który zajmują się urządzeniem balu maskowego na dniu 5. kwietnia na rzecz ranionych wojowników, że raczą zaszczycić ten bal, swoją obecnością. Karty na ten bal wydawane będą dnia 30. marca w sali konwersacyjnej w hotelu austryackim. — Jak się dowiaduje jedna z litografowanych korespondencyi wiedeńskich nie będzi *Najjaś. Pani* dla niepomyślnego powietrza uczestniczyć ani w ceremonii umywania nóg w wielki czwartek, ani też w żadnej innej ceremonii w burgu w wielkim tygodniu. — Arcyksiężna *Zofia* i Arcyksiążę *Ludwik Wiktor* odjeżdżają dziś do Salcburga, zkąd Arcyksiężna *Zofia* uda się na kilka dni do Mnichowa. — Arcyksiążę *Ferdynand Maxymilian* i Arcyksiężna *Charlotte* odjeżdżają dziś po południu osobnym pociągiem do Tryestu: wieści, jakoby Najjaś. Państwo mieli im towarzyszyć, zaprzeczają dzisiaj. — Arcyksiążę *Karol Ludwik* odjechał wczoraj do Gracu.

Minister stanu, p. *Schmerling* uda się na święta do Mölk. — Grecki poseł, baron *Sina*, przybędzie tu dziś z Paryża.

## Francya.

**Paryż**, 20. marca. *(Termin wyjazdu Jego Ces. Wys. Arcyksięcia Ferdynanda Maxymiliana do Mexyku. — Różne wiadomości.)* Według dziennika *la France* Cesarz Jego Mość mexykański i Cesarzowa wypłyną dnia 2. kwietnia z Tryestu na pokładzie fregaty parowej „Novara.“ Dzień ten wyjazdu ostatecznie już wyznaczony został. Cesarz i Cesarzowa zatrzymają się dwa dni w Rzymie i udadzą się potem w dalszą podróż do Veracruz. Fregata parowa francuzka „Themis“, która ma towarzyszyć Monarsze wypłynąć ma niebawem z Tulonu wprost do Tryestu. Ministrem cesarskim bez teki, który kontrasygnować ma edykta cesarskie zaraz po przyjęciu korony mianowany został pułkownik Velasquez de Leru, dawniejszy minister robót publicznych w Mexyku. Szefem sztabu głównego Cesarza Maxymiliana I. będzie jenerał Woll, Francuz, który przez długie lata zostawał w służbie mexykańskiej. Z obawy żółtej febry Cesarz i Cesarzowa nie będą się wcale zatrzymywać w Veracruz, lecz przyjmować będą władze w Orizabie. W przepływie około granic hiszpańskich dostojni podróżni wysiędą na ląd w Walencyi, dla widzenia się z Królową hiszpańską i jej małżonkiem.

Z jeńców wojennych mexykańskich do Francyi przywiezionych wróciło do Mexyku 260 oficerów i 5 jenerałów, którzy uznali nowy porządek rzeczy i ślubowali uroczyście, iż nigdy nie podniesą broni przeciwko Cesarzowi, lub przeciwko wojskom francuzkim. Rząd tymczasowy w Mexyku udzielił kilku bankierom przywilej do założenia banku eskontowego. *Memorial diplomatique* twierdzi, iż Cesarz Maxymilian przywileju tego nie potwierdził.

## Włochy.

*(Różne wiadomości.)* Do *Jen. Kor. austr.* piszą z Tyrynu pod dniem 18. marca, iż rząd sardyński odebrał nader smutne i zatrważające doniesienia względem usposobienia ludności w Neapolitańskiem. W dzień urodzin Wiktora Emanuela rozlepiono na rogach ulic plakate podburzające, nadto na ulicy Toledo wystawiono posąg jego z papieru z zawiązanemi oczami. Jenerał Lamarmora z tego powodu wysłał swego szefa sztabu, pułkownika Baricle, do Turynu. — Jenerał Fanti, który dla słabości zdrowia zimę w Kairze przypędzić musiał, odpowiedział na zapytanie ministra wojny, iż nie będzie w stanie wziąść czynnego udziału w służbie wojskowej, oświadczył tylko, iż w krótce powrócić zamyśla do Turynu. — Znany hr. Arese ma znów być wysłany do Paryża w nadzwyczajnej misyi. Natomiast przybył do Turynu baron Ricasoli. Przybycie jego równie jak nominacya nowych senatorów prawie wszystkich z prowincyi południowych, ma na celu ułatwienie rządowi przeprowadzenia w senacie przyjętego przez izbę deputowanych prawa o zrównanie podatku gruntowego, oraz podniesienie sympatyi dla rządu w krajach przyłączonych. Wszakże rząd sympatye te zupełnie utracił, a nowe prawo pozbawiło go nawet najwierniejszych dotąd stronników.

*Powszechna augsburgska gazeta* donosi z Sycylii o okropnościach jakich się na wyspie tej piemonccy karabinierowie dopuszczają. W pobliżu miasteczka Ogliastro zastali oni czterech ludzi śpiących w polu i zastrzelili ich bez żadnego procesu. Morderstwa takowe często się zdarzają i uchodzą bezkarnie.

## Królestwo Polskie

### Ukaz względem urządzenia gmin wiejskich.

(Ciąg dalszy.)

F. O pisarzu gminy.

Art. 63. Prowadzenie ksiąg i całej w ogóle korespondencyi tak w urzędzie wójta gminy, jako też i w sądzie gminnym wkłada się, pod najbliższym wójta gminy dozorem i kierunkiem, na pisarza tam, gdzie takowy ustanowiony będzie. Pisarz obowiązany jest prowadzić wszystkie księgi dokładnie i porządnie, oraz z należytą ścisłością zamieszczać w korespondencyach i świadectwach w imieniu wójta gminy, sądu lub zebrania gminy wychodzących, wszystko to co przez nich było uchwalone lub zawyrokowane. W razie przeniewierzenia się, pisarz pod sąd kryminalny oddany zostanie.

W gminach, w których dla braku funduszów nie będzie oddzielnego pisarza gminy, prowadzenie korespondencyi pozostawia się odpowiedzialności i bliższemu rozporządzeniu samego wójta gminy.

Art. 64. Na pisarza gminy wkłada się zarazem obowiązek pomagać sołtysom na żądanie w prowadzeniu ich korespondencyi w sporządzaniu tych uchwał zebrań gromad wioskowych, które na piśmie sporządzone być winny.

*II. O naznaczaniu i oddalaniu urzędników administracyi gminnej, o ich prerogatywach służbowych i odpowiedzialności.*

A. O naznaczaniu urzędników administracyi gminnej.

Art. 65. Wszystkie w ogóle urzęda administracyi gminnej obsadzają się z wyborów; naznaczenie wszakże pisarza, według oddzielnego porządku w art. 77 przepisanego, odbywać się ma.

Art. 66. Na urzęda, w moc artykułu 65 od wyborów zależące, naznaczani być nie mogą:

a) osoby niechrześciańskiego wyznania.
b) osoby nie mające lat 25 wieku,
c) osoby pod opieką lub kuratelą zostające,
d) osoby nie mające stałego od lat trzech przynajmniej w gminie zamieszkania.
e) skazani na kary pociągające za sobą utratę prawa zajmowania urzędów publicznych,
f) zostający pod sądem lub śledztwem, lub też pod dozorem policyi.

Art. 67. Wójta gminy i ławników obiera zebranie gminy. Zebranie obrać może wójtem gminy i ławnikiem każdego bez różnicy stanu mieszkańca gminy, mającego prawo uczestniczenia w czynnościach zebrania gminy i posiadającego w gminie, prawem osobistej własności, przynajmniej sześć morgów ziemi. Od osób zadość czyniących wyż wymienionym w tym artykule warunkom i nie podpadających pod zastosowanie art. 66, żadne inne kwalifikacye do zajęcia urzędu wójta gminy lub ławnika z wyboru wymagane nie będą.

Art. 68. Sołtysa obiera zebranie gromady wioskowej, z pomiędzy składających ją włościan przynajmniej trzy morgi gruntu posiadających.

Art. 69. Wójt gminy nie może brać na siebie pod żadnym pozorem innych urzędowych obowiązków, prócz prowadzenia korespondencyi w interesach administracyi gminnej (art. 63).

Art. 70. Czas służby z wyborów ogranicza się dla wszystkich do lat trzech. Kto wysłuży ustanowioną trzechletnią kolej, może być na nowo obranym na tenże sam lub na inny urząd, nie inaczej atoli, jak za jego zezwoleniem.

Art. 71. Na wójta gminy, ławników i sołtysów wybieranych będzie po dwóch kandydatów; jednemu z nich naczelnik powiatu (art. 16) odda urzędowanie, na które wybrany został, a drugiego tenże naczelnik ustanowi czasowym zastępcą pierwszego, na przypadek jego nieobecności, śmierci, ciężkiej choroby, zawieszenia w urzędowaniu i t. p.

Art. 72. Wybrany przez zebranie na urząd jakiego bądź rodzaju nie może odmówić przyjęcia takowego, wyjąwszy w razach następujących:

a) jeśli ma więcej nad lat 60 wieku.
b) jeżeli wysłużył już jedną kolej z wyborów.
c) jeśli podpada ciężkiej fizycznej niemocy,
d) jeżeli z powodu rodzaju zajęcia lub gospodarstwa, nie może stale przebywać w gminie.

Art. 73. Jeśliby naczelnik powiatu uznał niepodobnem dopuścić do urzędowania obranych kandydatów, to zarządzi nowe wybory. Jeśliby zaś i na tych powtórnych wyborach zostali obrani kandydaci, których zdaniem naczelnika powiatu do urzędu dopuścić nie wypada, to przedstawi o tem gubernatorowi, od którego zależeć będzie lub zatwierdzić wybranych kandydatów, lub zarządzić trzecie jeszcze i już ostateczne wybory.

Art. 74. Jeśliby na nielegalność odbycia wyborów, lub na nielegalność wybranej osoby na jeden z wyżej wymienionych urzędów zaszła skarga do naczelnika powiatu, nie poźniej jak w przeciągu dwóch tygodni po odbyciu wyborów, przynajmniej od jednej piątej części osób mających prawo należenia do zebrania, które zaskarżony wybór dopełniło, to naczelnik powiatu wejdzie w rozpoznanie legalności zaskarżonego wyboru, a przekonawszy się o zasadności skargi, zarządzi nowe w swej obecności wybory.

Art. 75. Na każde nielegalne rozporządzenie naczelnika powiatu, w przedmiotach poprzedzającemi artykułami (71, 73 i 74) objętych, skarga w przeciągu dni 30tu do gubernatora podaną być może.

Art. 76. Wójci gmin, ławnicy i sołtysi, wykonać winni przedewszystkiem przysięgę przed naczelnikiem powiatu, poczem dopiero urzędowanie obejmą.

Art. 77. Naznaczenie pisarzy gminnych następuje lub z wyboru zebrania gminy, lub drogą najmu; w tym ostatnim razie naznaczenie pisarza za zgodą wójta gminy, ławników i sołtysów nastąpi. Naznaczenie pisarza dla kilku razem mniej zaludnionych i blisko siebie położonych gmin nie zabrania się.

Dopóki zarząd wojenno-policyjny utrzymanym będzie, na wojennych naczelników powiatów i ich pomocników wkłada się obowiązek mieć szczególną baczność na wybory pisarzy gminnych i na ich postępowanie, żeby ciż pisarze nie przywłaszczali sobie władzy im nie należącej i nie używali jej na uciśnienie włościan i innych obywateli wiejskich.

B. O oddaleniu urzędników gminnej administracyi.

Art. 78. Wójci gmin i ławnicy, jeśliby nie wypełniali należycie swych obowiązków, lub jeśliby dopuścili się nadużyć, oddalani będą z urzędu za decyzyą gubernatora.

Sołtysi, jeśliby dopuścili się nadużyć lub zaniedbania swych obowiązków, mogą być od nich uwolnieni przez naczelnika powiatu, który o decyzyi swej donieść gubernatorowi powinien, z wyjaśnieniem przyczyn, które go do niej skłoniły.

Art. 79. Z przyczyn szczególnej ważności może naczelnik powiatu sam przez się, zanim decyzya gubernatora nastąpi, zawiesić w urzędowaniu każdego wójta gminy i ławnika, lecz nie na dłużej, jak na jeden miesiąc. Naczelnik powiatu atoli winien natychmiast donieść o takiem rozporządzeniu gubernatorowi i prosić o zatwierdzenie; pełnienie zaś czasowo obowiązków kandydatowi zawieszonego w urzędzie, a gdyby go wcale nie było, lub gdyby był nieobecnym, jednemu z ławników poruczy.

Art. 80. Pisarzy uwalniają z urzędu naczelnicy powiatowi. O zmianach zaszłych w osobistym składzie pisarzy gminnych, naczelnik powiatu co trzy miesiące składa wykaz gubernatorowi z wyjaśnieniem przyczyn, które go do nowego naznaczenia, uwalniania lub przeniesienia pisarzy skłoniły.

Art. 81. W czasie istnienia wojenno-policyjnego zarządu, wojenni naczelnicy powiatowi mocą nadanej im władzy będą mogli ostatecznie oddalać z urzędowania i oddawać pod sąd wszelkich urzędników gminnej i wioskowej administracyi za doniesieniem o tem właściwej cywilnej zwierzchności. (C. d. n.)

# Kronika.

(Zaraza na bydło.) W drugiej połowie miesiąca lutego b. r. zaraza na bydło w lwowskim okręgu administracyjnym ustała w 22 miejscach, te są: Konty i Poltew w obwodzie złoczowskim, Łnczyce, Zubkow, Jastrzębica, Horbków w obwodzie żółkiewskim, Tyśmienica, Horysz przysiołek Delatyna, Niżniów, Podpieczary, Podzameczek, Buczacz, Ladzkie, Uhrynów dolny, Opryszowce w obw. stanisławowskim, Podszumlańce, Potok w obw. Brzeżańskim, Wołostków w obw. Przemyskim, Krzywczyce, Rzęsna polska, Kleparów, Czyszki w obw. Lwowskim; natomiast wybuchła na nowo w 19 miejscach, które są: Zadworze w obw. Złoczowskim, Radwańce, Wulka mazowiecka, Bełzec w obw. Żółkiewskim, Dubynecki, Dźwinogród, Oproszowce w obw. Stanisławowskim, Słoboda, Wyhówka w obw. Stryjskim, Barszczowice, Zboiska, Leśniowice w obw. Lwowskim, Kurowce w obw. Tarnopolskim, Cygany, Jagielnica, Juriampol, Korolówka, Jezierzany, Merlawa w obw. Czortkowskim.

Według wykazów urzędowych jest więc jeszcze 57 miejsc dotkniętych zarazą, z których przypada 11 na obw. Czortkowski, po 9 na obw. Żółkiewski i Lwowski, 7 na obw. Złoczowski, 6 na obw. Brzeżański, 5 na obw. Stryjski, 4 na obw. Tarnopolski, 3 na obw. Stanisławowski, 2 na obw. Przemyski, i 1 na obw. sanocki, w których na 26.854 sz. bydła w 329 oborach, zachorowało 3032 sz., wyzdrowiało 355 sz., padło 2275 sz., dano na rzeź 323 sz. chorego i 362 sz. bydła podejrzanego o zarazę, a w 15 miejscach pozostało 79 sz. bydła dotkniętego zarazą. Odtąd nastąpiło znaczne zmniejszenie się zarazy we wszystkich obwodach, z wyjątkiem Czortkowskiego.

(Teatr rumuński.) W Czerniowcach są od pewnego czasu dawane przedstawienia teatralne w języku rumuńskim, które, jak nam donoszą, są licznie uczęszczane, i w istocie zasługują na to. Niedawno przedstawiono na teatrze rumuńskim dwie narodowe i oryginalne sztuki, zadowalniające pod każdym względem. Zarzucają aktorom, że trzymają się szkoły francuzkiej, ponieważ ich deklamacya jest nazbyt nadęta, znacznie odmienna od naturalnego niemieckiego sposobu deklamowania. W komedyi jednak nie wiele zostawiają do życzenia, i sprawiają prawdziwą przyjemność.

# Gospodarstwo, przemysł i handel.

**Lwów**, 23. marca. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: mec pszenicy (83 ℔) 2 zł. 74 c.; żyta (78 ℔) 1 zł. 33 c.; jęczmienia (68 ℔) 1 zł. 12 c.; owsa (48 ℔) 1 zł. 19 c.; hreczki 1 zł. 62 c., grochu 2 zł. 15 c., kartofli 41 c. — Cetnar siana 1 zł. 57 c., okłotów 59 c., sąg drzewa bukowego 10 zł. 25 c., sosnowego 7 zł. 88 c. w. a.

**Lwów**, 20. marca. Na naszym dzisiejszym targu było 172 sztuk wołów, a mianowicie z Nastassowa 2 stada po 35 i 20 sz., z Dawidowa 28 sz., z Rozdołu 10 sz., z Potutor 15 sz., z Kamionki 20 sz., ze Szczerca 20 sz., z tego sprzedano 135 sztuk, i płacono za wołu, ważącego 280 ℔ mięsa i 30 ℔ łoju, 44 zł., za wołu ważącego 400 ℔ mięsa i 70 ℔ łoju 83 zł.

**Przemyśl**, 7go marca. W drugiej połowie z. m. były następujące ceny przeciętne czterych głównych gatunków zboża i innych artykułów na targach w obwodzie przemyskim.

| | Miejsce targu: | | | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | Przemyśl | | Jarosław | | Jaworów | | Mościska | | Sąd. Wisznia | | Sieniawa | |
| | zr. | cen. | zr. | cen. | zr. | cen. | zr. | cen. | zr. | cen. | zr. | cen. |
| | walutą austryacką | | | | | | | | | | | |
| Mec pszenicy . . . | 2 | 75 | 3 | 9 | 2 | 40 | 2 | 50 | 2 | 67 | 3 | 60 |
| „ żyta . . . | 1 | 72 | 1 | 64 | 1 | 50 | 1 | 60 | 1 | 47 | 2 | 15 |
| „ jęczmienia . | 1 | 43 | 1 | 30 | 1 | 20 | 1 | 50 | 1 | 25 | 2 | 15 |
| „ owsa . . . | 1 | 17 | 1 | 26 | 1 | 20 | 1 | 20 | 1 | 10 | 2 | 38 |
| „ hreczki . . | 1 | 90 | 2 | 35 | 1 | 50 | . | . | 1 | 27 | 2 | 15 |
| „ kukurudzy . | . | . | . | . | . | . | . | . | . | . | . | . |
| „ ziemniaków . | . | 50 | . | 75 | . | 50 | . | 40 | . | 42 | . | 50 |
| Cetnar siana . . . | 1 | 66 | 1 | 40 | 1 | 60 | 1 | 35 | 1 | 15 | 1 | 65 |
| „ wełny . . . . | . | . | 95 | . | . | . | . | . | . | . | . | . |
| „ nasienia koniczu | . | . | 38 | . | . | . | . | . | . | . | . | . |
| Sąg drzewa twardego | 7 | . | 7 | 22 | 8 | . | 8 | . | 6 | 50 | 6 | 77 |
| „ „ miękkiego | 5 | 26 | 6 | . | 5 | 50 | 5 | 50 | 4 | 50 | 5 | 20 |
| Funt mięsa wołowego | . | 13 | . | 12 | . | 11 | . | 10 | . | 10 | . | 12 |
| Mas okowity . . . | . | 60 | . | 83 | . | 60 | . | 40 | . | 54 | . | 70 |

**Wiedeń**, 22. marca. *(Targ wiedeński na woły.)* Na naszym wczorajszym targu było 589 wołów węgierskich, 1050 galicyjskich i 542 krajowych. Z tego przedano na potrzebę miasta 1327 sztuk, na prowincyę 770 sztuk, po za obrębem targu 4 sz. Waga szacunkowa 1 sz. wynosiła 500 do 700 ℔. Płacono za 1 sz. 120 do 150 zł., za 1 cetnar 24 zł. do 26 zł. 25 c.

## Ostatnia poczta.

Berlin, 23. marca. Dzisiejsza *Kreuzztg.* pisze: Jak wiadomo, zaproponował gabinet duński konferencyę na podstawie konwencyi z lat 1851 i 1852. Tę podstawę odrzuciły Prusy. Potrzebaby przeto wyszukać inną podstawę, jeźli ma zebrać się konferencya.

Kopenhaga, 22. marca. Król i minister wojny odjechali do armii.

Kopenhaga, 23. marca. Podług prywatnego doniesienia nie zrządziło przedwczorajsze bombardowanie Fryderycyi żadnej znacznej szkody, chociaż paliło się w kilku miejscach; ogień ugaszono spiesznie i zgorzało tylko kilka znaczniejszych budynków. Podług doniesienia w *Dagbladet* udaje się Król do Alsen.

Nowy York, 12. marca. Bombardowanie fortu Powels w Mobile nie ustaje, sądzą, że flota Foraguta nie jest dostateczna, by zdobyć mocno obwarowane Mobile. Podług pogłoski zaleca Grant koncentracyę wojsk dla zajęcia Richmondu.

Hamburg, 23. marca. (Telegram z *Presse.*) Otrzymany tu właśnie telegram z Kopenhagi z 22. b. m. donosi: Król Chrystyan udał się w towarzystwie ministra wojny, jak zapewniają dla zachęcenia armii, podług innej zaś wersyi dla zabezpieczenia własnej osoby do głównej kwatery na wyspę Alsen. W Kopenhadze panuje bardzo ponure usposobienie.

## Przyjechali do Lwowa.

Dnia 24. marca.

Hotel George: PP. Hr. Dzieduszycki Stan., z Gwoździca starego. - Stefanowicz Szcz., z Czerniowiec.
Holel europejski: Brillak Jerzy, c. k. nadporucznik, z Czerniowiec.
Hotel Langa: Hr. Kiński Fran., c. k. nadporucznik, z Przeworska.
Hotel angielski: Pieniążek Ostrowąż Wład., z Rzeszowa.

## Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 24. marca.

PP. Terlecki Marc., do Cieszacina. — Dubek Konst., do Sarnek górnych. — Bittner Jan, c. k. porucznik, do Drohowyża. — Liwiński Wład., do Glińska.

## Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

*Dnia 24. marca.*

| Pora | Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum. | Stopień ciepła według Reaum. | Stan powietrza wilgotnego | Kierunek i siła wiatru | Stan atmosfery |
|---|---|---|---|---|---|
| 7. god. zrana | 323.40 | + 4.8 | 90.5 | południowy sł. | pochmurno |
| 2. god. po poł. | 323.97 | + 8.4 | 55.1 | zachodni „ | „ |
| 10. god. wiecz. | 324.35 | + 4.7 | 68.7 | „ „ | „ |

## Kurs lwowski.

Dnia 24. marca.

| | | gotówką zł. | gotówką c. | towarem zł. | towarem c. |
|---|---|---|---|---|---|
| Dukat holenderski | wal. austr. | 5 | 56 | 5 | 60 |
| Dukat cesarski | „ „ | 5 | 57 | 5 | 62 |
| Półimperyał zł. rosyjski | „ „ | 9 | 58 | 9 | 72 |
| Rubel srebrny rosyjski | „ „ | 1 | 83 | 1 | 85 |
| Talar pruski | „ „ | 1 | 76 | 1 | 78 |
| Polski kurant i pięciozłotówka | „ „ | — | — | — | — |
| Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. | bez kuponów | 72 | 35 | 73 | 05 |
| „ „ „ m. k. za 100 zł. | bez kuponów | 76 | 01 | 76 | 68 |
| Galicyjskie obligacye indemnizacyjne | bez kuponów | 71 | 65 | 72 | 33 |
| 5% Pożyczka narodowa | bez kuponów | 79 | 62 | 80 | 23 |
| Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika | bez kuponów | 206 | 67 | 209 | — |

## Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 24. marca.

| | zlr. | kr. |
|---|---|---|
| 5% Metaliki | 72 | 45 |
| 5% pożyczka narodowa | 80 | 50 |
| Losy z 1860 roku | 93 | 85 |
| Akcye banku wiedeńskiego | 770 | — |
| „ „ kredytowego | 183 | 70 |
| Londyn, 10 funtów szterlingów | 117 | 40 |
| Dukat pojedyńczy | 5 | 62 |
| Srebro | 117 | 25 |

## Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 22. marca.

### 1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

| A. Państwa. | pien. | towar. |
|---|---|---|
| W austr. wal. po 5% | 67.10 | 67.20 |
| „ „ bez kuponów zwrotny po 5% | 96.50 | 96 75 |
| Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5% | 80 40 | 80.50 |
| od kwiet. do paźd. po 5% | 80.55 | 80.65 |
| Z r. 1851 ser. B. po 5% | —.— | —.— |
| Metaliki po 5% | 72.35 | 72.45 |
| Metaliki z proc. od maja do listopada po 5% | 72.50 | 72.60 |
| dtto. po 4½% | 63.50 | 63.75 |
| dtto. „ 4% | 56 — | 56.50 |
| dtto. „ 3% | 42.50 | 43.— |
| dtto. „ 2½% | 36.— | 37.— |
| dtto. „ 1% | 14.20 | 14.30 |
| Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy | 143.50 | 143.75 |
| Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów | 138.50 | 139.— |
| Przez. do wyl. z r. 1854 | 90.50 | 90.75 |
| Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł. | 93 80 | 93.90 |
| Przez. do wyl. z r 1860 po 100 zł. | 94.75 | 94.90 |
| Renty Como po 42 lir. aust. | 17.50 | 18.— |
| Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5% | 67.— | 68.— |
| „ „ „ 4½% | 62.50 | 63.— |
| „ „ „ 4% | 55.— | 55.50 |
| „ „ „ 3½% | 49.— | 49.50 |
| Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3% | —.— | —.— |
| „ 2½% | 56.— | 58.— |
| „ 2¼% | 51.— | 52.— |
| „ 2% | 46.— | 47.— |
| „ 1¾% | 40.25 | 40.75 |
| dtto. z procent. za granicą „ 5% | 71.50 | 72.— |
| „ 4½% | 67.25 | 67.75 |
| „ 4% | 60.— | 60.50 |

| B. Krajów koronnych. (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.) | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Niższej Austryi | 86.— | 86.50 |
| Wyż. Aust. i Salcb. | 84.50 | 85.— |
| Czech | 92.50 | 93.— |
| Morawii | 93.50 | 95.— |
| Szląska | 88.50 | 89.— |
| Styryi | 87.50 | 88.— |
| Tyrolu | —.— | —.— |
| Kar., Krainy i Wyb. | 87.— | 89.— |
| Węgier | 74.25 | 74.75 |
| Obl. ind. po 5proc. za 100 zł. Banatu Tem. | 72.— | 72.25 |
| Kroacyi i Slawonii | 75.— | 75.50 |
| Galicyi | 71.50 | 72.— |
| Siedmiogrodu | 70.75 | 71.25 |
| Bukowina | 70.50 | 71.— |
| Z klauzulą wylos. w r. 1867 | 71.25 | 71.75 |
| Lomb. wen. poż. z r. 1859 | 93.— | —.— |
| Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy po 5% | —.— | —.— |
| „ 4% | 58.50 | 59.— |
| „ 3½% | — — | —.— |
| „ 3% | 58.50 | 59.— |
| „ 2½% | —.— | —.— |
| „ 2% | 29.— | 30.— |
| „ 1¾% | —.— | —.— |

### 2. Stan oblig. domestykaln.

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Po 3% za 100 zł. | 26.— | 27.— |
| „ 2½% „ 100 „ | 20.— | 22.— |
| „ 2¼% „ 100 „ | 19.50 | 20.— |
| „ 2% „ 100 „ | 17.50 | 18.— |
| „ 1¾% „ 100 „ | 15.50 | 16.— |

### 3. Akcye.

(Za sztukę.)

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Banku narodowego | 773.— | 775.— |
| Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a. | 183.80 | 184.— |
| Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł. | 618.— | 619.— |
| Półn. kol. po 1000 zł. m. k. | 1800.— | 1802.— |
| Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr. | 191 50 | 192 — |
| Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw. | 133.75 | 134 25 |
| Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. | 127.25 | 127 50 |
| Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty | 147.— | 147.— |
| Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%) | 250.— | 252.— |
| Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw. | 208.25 | 208 75 |
| Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k. | 30.— | 40.— |
| dtto II. emis. po 200zł. m. k. | 80.— | 85.— |
| Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k. | 690.— | 700.— |
| Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k. | 240.— | 244.— |
| Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw. | 195.— | 200.— |
| Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a. | 140.— | 144.— |
| Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. | 434.— | 436.— |
| Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k. | 226.— | 228.— |
| Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k. | 387.— | 389.— |
| Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a. | 460.— | 470.— |
| Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a. | 272.— | 274.— |
| Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a. | 156.— | 156.50 |

### 4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5% | —.— | —.— |
| 10let. „ 1857 po 5% | 101.25 | 101.75 |
| przeznaczone do los. po 5% | 90.— | 90.50 |
| Banku narod. w w. a. na 12 m. 5% | —.— | —.— |
| przezn. do losowania po 5% | 86.— | 86 20 |
| Gal. Tow. kred. w w. a. po 4% | 71.90 | 72.40 |

### 5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k. | 97.50 | 98.— |
| detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a. | 93.75 | 94.— |
| Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust. | 85.50 | 85.75 |
| Tow. austr. kol. państwa po 500 fr. | 117.25 | 117.75 |
| Kol. Lomb. wen. po 500 fr. | 117.50 | 118.50 |
| Kol. półn. po 100 zł. m. k. | 93.50 | 93.75 |
| Kol. półn. po 100 zł. w. a. | 87.50 | 88.50 |
| Kol. Glogn. po 100 zł. m. k. | 80.50 | 81.— |
| Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k. | 97.— | 98.— |
| Lloyda za 100 zł. | 89.50 | 90.50 |
| Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł. | 96.75 | 97.— |
| Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł. | 77.50 | 78.— |
| Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł. | 98.50 | 98.75 |

### 6. Losy.

| (za sztukę.) | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. | 130.80 | 131.— |
| Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k. | 88.— | 88.50 |
| Poż. Trye. po 100 zł. m. k. | 107.— | 109.— |
| „ „ po 50 zł. m. k. | 49.50 | 50.— |
| Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a. | 29.— | 29.50 |
| Esterhazego po 40 zł. m. k. | 91.— | 92.— |
| Salma „ 40 „ „ | 31.50 | 32.— |
| Palfiego „ 40 „ „ | 29.50 | 30.— |
| Clarego „ 40 „ „ | 30.75 | 31.25 |
| St. Genois „ 40 „ „ | 29.50 | 30.— |
| Windischgrätza 20 zł. „ | 19.— | 19.50 |
| Waldsteina 20 „ | 19.75 | 20.25 |
| Keglevicha 10 „ | 14.50 | 15.— |

### Weksle.

(Na 3 miesiące.)

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Amsterdam za 100 zł. hol. | —.— | —.— |
| Augsburg za 100 zł. w. p. n. | 99.50 | 99.60 |
| Berlin za 100 tal. | —.— | —.— |
| Wrocław za 100 tal. | —.— | —.— |
| Frankfurt za 100 zł. w. p.-n. | 99.50 | 99.75 |
| Genua za 100 lir. piem. | —.— | —.— |
| Hamburg za 100 M. B. | 88.25 | 88.50 |
| Lipsk za 100 tal. | —.— | —.— |
| Liwurna za 100 lir. tosk. | —.— | —.— |
| Londyn za 10 ft. szt. | 117 45 | 117.65 |
| Lugdun za 100 fr. | —. | —.— |
| Medyolan za 100 lir. wł. | 46.20 | 46 30 |
| Marsylia za 100 fr. | 46.40 | 46 40 |
| Paryż za 100 fr. | 46.40 | 46.50 |
| Praga za 100 zł. w. a. | —.— | —.— |
| Tryest za 100 zł. w. a. | —.— | —.— |
| Wenecya za 100zł. w. a. | —.— | —.— |

(31 dni po ukazaniu.)

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Bukareszt za 100 piast. wol. | —.— | —.— |
| Konstantynopol za 100 piast. tur. | | —.— |

### Kurs złota.

| | | |
|---|---|---|
| Dukaty ces. men. | 5.61 | 5.62 |
| dtto. pełnej wagi | 5.61 | 5.62 |
| Korona | 16.25 | 16.30 |
| 20frankówka | 9.39 | 9.41 |
| Rosyjski imperyał | 9.65 | 9.67 |
| Talar związkowy | 1.76 | 1.76½ |
| Srebro | 117.25 | 117.50 |

Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

*Z c. k. galic. drukarni rzadwej.*